

Вивчаючи проблему безпеки, вчені приділяють багато уваги національній, економічній, екологічній безпеці, проте рідко можна зустріти праці, присвячені розгляду питань соціальної безпеки. У найзагальнішому розумінні соціальна безпека – це стан гарантованої правової та інституційної захищеності життєво важливих соціальних інтересів людини, суспільства і держави від зовнішніх та внутрішніх загроз. При цьому значення критеріїв соціальної захищеності перебувають не нижче порогових значень, що становлять загрозу для національної безпеки країни. В свою чергу, соціальна захищеність особи – це гідний рівень забезпечення її соціальних прав, наявність ефективного механізму реалізації соціального захисту та створення умов, які забезпечують особі повноцінне життя, гарантують можливість рівноправної участі в економічному, політичному та соціальному житті суспільства. В основі соціальної захищеності лежать права людини, забезпечення політичних і громадянських свобод.

Соціальна захищеність особи складається з усіх засобів, які дана особа має у своєму розпорядженні та які вона використовує, щоб виправити нестабільну, ризиковану чи небезпечну ситуацію. А під соціальним захистом розуміємо діяльність, спрямовану на забезпечення соціальної безпеки (недопущення умов, які б призвели до неприйняттого зниження рівня життя основних верств населення та окремих соціальних груп, їх соціальної деградації).

Високий рівень соціальної захищеності означає наявність можливості для кожного задовольнити свої основні життєві потреби шляхом отримання гарантій по кожній складовій частині соціальної захищеності:

- забезпечення справедливої винагороди за працю, гарантія продуктивної та високооплачуваної зайнятості; розробка й удосконалення механізмів організації та регулювання оплати праці, підвищення конкурентоспроможності завдяки інноваційному розвитку;
- правове та організаційне забезпечення гарантій зайнятості: вдосконалення норм трудового законодавства відповідно до вітчизняних соціально-економічних стандартів і гарантій та їх узгодження з міжнародними нормами;
- розвиток соціального партнерства та соціального діалогу: посилення відповідальності сторін соціального діалогу у регулюванні соціально-трудова відносин, вдосконалення нормативно-правової бази з договірної регулювання соціальних питань;
- підвищення доступності та якості професійного навчання: забезпечення збереження, розвитку та ефективного використання професійних умінь працівника завдяки зростанню витрат на професійну підготовку, становленню економіки знань;
- забезпечення безпечних умов праці: удосконалення економічного стимулювання у сфері охорони праці.

Таким чином, виходячи із змісту соціальної захищеності працівника, робимо висновок, що окреслена проблема є досить актуальною для українського працездатного населення, а необхідність реалізації зазначених позицій потребує дієвих механізмів втручання на рівні соціальної політики держави.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ОВС УКРАЇНИ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВА ЛЮДИНИ НА БЕЗПЕЧНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР

Лов'як О.О., к.ю.н., с.н.с., професор кафедри цивільного права і процесу НАВС
Титко А.В., слухач магістратури НАВС

Одне із головних завдань сучасної держави - гарантування інформаційної безпеки особи, яка характеризується захищеністю її психіки та свідомості від небезпечних інформаційних впливів; маніпулювання, дезінформування, образ, спонукування до самогубства тощо.

На сьогодні не існує достатніх гарантій захисту особи від загроз, пов'язаних з порушенням інформаційної та інформаційно-психологічної безпеки особистості - неусвідомлюваним інформаційно-психологічним впливом, а саме: штучного щеплення їй синдрому залежності; розроблення, створення та

застосування спеціальних засобів; маніпуляції суспільною свідомістю з використанням спеціальних засобів впливу; деструктивний вплив на психіку людини природних комплексів, антропогенних зон, генераторів фізичних полів та випромінювань.

У сучасних умовах спостерігається активна розробка та впровадження новітніх форм, способів і технологій інформаційно-психологічного впливу на індивідуальну, групову та масову свідомість. До таких джерел, каналів і технологій впливу на свідомість, психологію та поведінку людини можна було б віднести: ЗМІ та спеціальні засоби інформаційно-пропагандистської спрямованості; глобальні комп'ютерні мережі та програмні засоби швидкого поширення в мережах інформаційних і пропагандистських матеріалів; засоби та технології, що нелегально модифікують інформаційне середовище, на підставі якого людина приймає рішення; засоби створення віртуальної реальності; чутки, міфи і легенди; засоби підпорогового семантичного впливу; засоби генерування акустичних та електромагнітних полів.

Водночас особистість (її психіка та свідомість), піддається різноманітним маніпуляційним впливам, що є інформаційними за своєю природою, і їх результати можуть прямо загрожувати фізичному чи психічному здоров'ю людини. Саме такі впливи часто протягом багатьох років формують морально-психологічну атмосферу в окремих прошарках суспільства, підживлюють кримінальне середовище і сприяють зростанню психічних захворювань у суспільстві.

Серйозну небезпеку для особистості викликає поширення за допомогою мережі Інтернет порнографії, непристойної інформації, що ображає суспільну мораль, порушує сформовані в суспільстві стандарти моралі. Сервери з такою інформацією часто відвідують діти й підлітки. Хоча й вважається, що за допомогою Інтернету гарантується більша конфіденційність й анонімність, ніж під час відвідування кінотеатрів або магазинів з відкритою чи підпільною порнолітературою й відеофільмами.

У контексті окресленого питання важливого значення набуває Закон України «Про захист суспільної моралі», який встановлює правові основи захисту суспільства від розповсюдження продукції, що негативно впливає на суспільну мораль. Слід зауважити, що упродовж 9 місяців 2013 року зареєстровано 1579 кримінальних правопорушень у сфері суспільної моралі:

Зафіксовано:

- 119 фактів ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості;

- 834 факти ввезення, виготовлення, збуту і розповсюдження порнографічних предметів;

- 394 факти створення або утримання місць розпусти та звідництва;

- 232 факти сутенерства або втягнення особи в заняття проституцією.

Припинено злочинну діяльність 4 організованих груп, які діяли у зазначеній сфері.

Органи внутрішніх справ постійно вживають заходів щодо захисту дітей від усіх форм фізичного і психологічного насильства, жорстокого поводження, експлуатації, у тому числі сексуальних зловживань та використання в порнобізнесі. Перевага надається організації та проведенню заходів, спрямованих на виявлення і притягнення до відповідальності дорослих осіб, які чинять стосовно дітей протиправні дії.

Упродовж року стосовно дітей учинено 7888 злочинів, у тому числі 246 особливо тяжких та 1321 тяжких. Від кримінальних правопорушень потерпіло 8403 дитини, з них 2389 малолітніх (віком до 14 років). Відкрито 15 кримінальних проваджень та зареєстровано 425 кримінальних правопорушень.

Підрозділи МВС постійно беруть участь у підготовці законодавчих актів щодо протидії розповсюдженню дитячої порнографії, захисту дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення, проводять правоосвітню та роз'яснювальну роботу серед підлітків, упроваджують новітні форми і методи взаємодії з дітьми, схильними до скоєння правопорушень.